

अस्मिं याते नीचान् प्रथमे यामे निहन्ति
शस्यानि ।
रात्रौ द्वितीययामे पिशाचसङ्घान्निपीडयति ॥
तुरगकरिणस्तृतीये विनिहन्त्याद्यायिनश्चतुर्थे
च ।
भैरवजर्जरशब्दे याति यत्सार्धं दिशं हन्ति ॥”
निर्घोषः, पुं, (निर् + घुष शब्दे + घञ् ।) शब्द-
मात्रम् । इत्यमरः । १ । ६ । २३ ॥ (यथा,
रघुः । १ । ३६ ।
“स्निग्धगम्भीरनिर्घोषमेकं स्यन्दनमास्थितौ ॥”
निर्नास्ति घोषो यजेति । शब्दशून्ये, त्रि । यथा,
महाभारते । १४ । १६ । ३६ ।
“संनियन्तेन्द्रियग्रामं निर्घोषे निर्जने वने ।
कायमभ्यन्तरं कृतञ्जनेवाद्यः परिचिन्तयेत् ॥”
निर्जनः, त्रि, (निर्गतो जने यस्मात् ।) जन-
शून्यस्थानादिः । विजनः । इति विविक्तादिशब्द-
टीकायां सारसुन्दरी ॥ (यथा, देवीभाग-
वते । २ । ६ । ५६ ।
“एकस्मिन् समये पाकुर्मादौ दृष्ट्वा निर्जने ।
आश्रमे चातिकामार्त्तो जग्राहामतवैश्वसः ॥”
निर्जरः, पुं, (जराया निष्कान्तः । निराद्यः
क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या इति समासः ।) देवः ।
इत्यमरः । १ । १ । ७ ॥ (यथा, देवीभाग-
वते । ५ । ८ । १८ ।
“विश्रान्तु निर्जराः सर्वे कुशलं कथयन्तु वः ॥”
जरारहिते, त्रि । इति मेदिनी । २, १७३ ॥
सुधावाम्, स्त्री । इति शब्दरत्नावली ॥
निर्जरसर्वपः, पुं, (निर्जरप्रियः सर्वपः । प्राक-
पार्थिववत् समासः ।) देवसर्वपद्वयः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
निर्जरा, स्त्री, (निर्जर + टाप् ।) गुरुधी । ताल-
पथी । इति मेदिनी । २, १७३ ॥
निर्जलः, त्रि, (निर्गतं जलं यस्मात् ।) जलशून्य-
देशादिः । इति मन्वशब्दटीकायां भरतः । २ ।
१ । ५ ॥ यदुक्तम् ।
“सम्प्राप्ता दशमध्ववाद्यगतिना संभ्रुचिता
निर्जले
तुर्थं द्वादशवद्वितीयमतिमन्नेकादशाभक्तनी ।
सा षष्ठी वृषपञ्चमस्य नवमभूः सप्तमीवर्जिता
प्राप्नोत्यष्टमवेदनां प्रथमं हे तस्यास्तृतीयो भव ॥”
इति वल्लालसेनः ॥
निर्जलैकादशी, स्त्री, (निर्जला एकादशी ।)
ज्येष्ठमासोद्युक्तैकादशा । यथा, पीठे ।
श्रीभीमसेन उवाच ।
“पितामह ! ह्यशक्तोऽहमुपवासो करोमि किम् ।
अतो बहुफलं ब्रूहि व्रतमेकमपि प्रभो ! ॥
श्रीश्यास उवाच ।
वृषस्ये । मयुनस्ये । त्वे । शुक्रा ह्येकादशी हि या ।
ज्येष्ठे मासि प्रथमेन सोपीयसा जलवर्जिता ॥
स्नाने चाचमने चैव वर्जयित्वादेकं वृषः ।
उपयुञ्जीत नैवान्यद्व्रतभङ्गोऽन्यथा भवेत् ॥
उद्यादद्यं यावद्वर्जयित्वा जलं वृषः ।

अप्रयत्नाद्वाप्नोति द्वादशद्वादशीफलम् ॥
ततः प्रभाने विमले द्वादश्यां स्नानमाचरेत् ।
जलं सुवर्णं दत्त्वा तु द्विजातिभ्यो यथाविधि ॥
भुञ्जीत व्रतकृत्यस्तु ब्राह्मणेः सहितो वशी ।
एवं कृते तु यत् पुण्यं भीमसेन । श्रेयस्य तत् ॥
संवत्सरस्य या मध्ये एकादश्यो भवन्ति हि ।
तार्धा फलमवाप्नोति पुत्रं । मे नात्र संशयः ॥
इति मां केशवः प्राह शङ्खचक्रगदाधरः ॥”
किञ्च ।
“घनधान्यवहा पुण्या गुत्तभाग्यसुखप्रदा ।
उपोषिता नरयात्र । इति सत्त्वं ब्रवीमि ते ॥
यमदूता महाकायाः करालाः कामरूपिणः ।
दृष्ट्वापाशधरा रौद्रा गोपसर्पन्ति तं नरम् ॥
पीताम्बरधराः शङ्खचक्रहस्ता मनोजवाः ।
अनलकाये नयस्त्रेण वैष्णवा वैष्णवीं पुरीम् ॥”
किञ्च ।
“तोयस्य नियमं यस्तु कुरुते वैष्णवोत्तमः ।
फलकोटिसुवर्णस्य यामे यामे स पुण्यभाक् ॥
स्नानं दानं जपं होमं यदस्यां कुरुते नरः ।
तत् सर्वं चाद्यं प्राप्नोते तत् कृपास्य भाषितम् ॥
किंवापरेण धर्मेण निर्जलैकादशीं वृष ! ।
उपोष्य सन्निविधिना वैष्णवं पदमाप्नुयात् ॥”
किञ्च ।
“वैः कृता भीमसेनेषा निर्जलैकादशी शुभा ।
खकुलं तारितं सर्वं कुलातीतं तथा श्रतम् ॥
आत्मना सह तैर्नातं वासुदेवस्य मन्दिरे ॥”
किञ्च ।
“आत्मद्रोहः कृतस्तेषु वैरेषां नष्टुपोषिता ।
पापात्मनो दुराचारा दुष्टास्ते नात्र संशयः ॥”
किञ्च ।
“यस्मैमां श्रेयसाद्गता यथापि परिकीर्तयेत् ।
उभौ तौ स्वर्गमाप्नोति हि नात्र कार्या विचा-
रणा ॥”
अथ निर्जलव्रतविधिः । यथा,—
“यथाप्राग्लिखितं कृत्वा सङ्कल्पनियमं व्रते ।
जलमादाय शङ्खीयान्कल्पेनानेन वैष्णवः ॥
एकादश्यां निराहारी वर्जयिष्यामि वै जलम् ।
केशवप्रीत्यनार्थं अत्यन्तदमनेन च ॥” इति ॥
“वर्जयेन्नाम्बुहोरात्रं विना चाचमनार्थकम् ।
विना च प्राशनं यादोदकस्यात्यन्तपावनम् ॥
एकादश्यां निशायान्तु नित्यपूर्णां विधाय हि ।
हैमीं त्रैकामीं भूर्तिं स्नापयेत् पयसादिभिः ॥
वन्द्यादिकं समर्प्याथान्यत्रैव गन्धादिभिश्च ताम् ।
प्रणम्य जागरं कुर्यात् तद्यमे नर्पनादिना ॥
प्रातःस्नानादि निर्जलं तं त्रिविक्रममर्चयेत् ।
शक्त्याम्बुकुम्भान् विप्रैभ्यो दद्यात् गन्धाद्यल-
कृतान् ॥”
तत्र मन्त्रः ।
“देवदेव हृद्यीकेश संसाराणवतारक ! ।
जलकुम्भप्रदानेन यास्यामि परमाङ्गतिमिति ॥
दद्याच्च कनकं क्वत्रं वक्ष्युमनुपानह्यै ।
जलपानत्रिणि दिव्यानि विभवे सति वैष्णवः ॥

शक्त्वा विप्रान् भोजयित्वा पीत्वा म्नाटकरा-
जलम् ।
खयं वानीय मौनी सन् भुञ्जीत सह बन्धुभिः ॥”
इति श्रीहरिभक्तिविलासे १५ विलासः ॥
निर्जितः, त्रि, (निर् + जि जये + क्तः ।) प्राप्त-
पराजयः । तत्पथ्यायः । पराजितः २ परा-
भूतः ३ विजितः ४ जितः ५ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ वशीकृतः । यथा,—
“ध्यायतश्चरणाभोजं भावनिर्जितचेतसा ॥”
इति श्रीभागवते । १ । ६ । अध्यायटीकायां स्वामी ॥
निर्जितेन्द्रियग्रामः, त्रि, (निर्जितः पराजित
इन्द्रियग्राम इन्द्रियसम्बद्धो येन ।) यतिः । इत्य-
मरः । २ । ७ । ४४ ॥
निर्जीवः, त्रि, (निर्गतो जीवो जीवात्मा यस्मात् ।)
जीवात्तरहितः । प्राणशून्यः । यथा,—
“चित्ता चिन्ता द्वयोर्मध्ये चिन्ता एव गरीयसी ।
चित्ता दहति निर्जीवं चिन्ता दहति जीवितम् ॥”
इति प्राञ्चः ।
निर्भरः, पुं, (निर्भृगाति जीर्णो भवति लज्ज-
स्थानपतनादिति । निर् + भृ + ञ् ।) पर्वता-
वतीर्जलप्रवाहः । इति भरतः ॥ सुखा
अन्यथा वा गिरौ जलप्रवाहः । इति मधुः ॥
पर्वतादेगेन पतञ्जलं भौरा इति स्वातम् ।
इति कोकटः ॥ तत्पथ्यायः । भरः २ । इत्य-
मरः । २ । ३ । ५ ॥ निर्भरी ३ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ६४ । ८ ।
“सरितो निर्भराश्चैव ददर्शाद्भुतदर्शनान् ॥”
तञ्जलगुणाः । लघुत्वम् । पथ्यत्वम् । दीपन-
त्वम् । कफनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ ३ ॥
(यथा च ।
“शैलसानुस्रवहारि प्रवाहे निर्भरो भरः ।
स तु प्रसवन्स्यपि तत्रत्वं निर्भरं जलम् ॥
निर्भरं तपिल्लभोरं कफत्रं दीपनं लघु ।
मधुरं कटुपाकञ्च वातं स्यादतिपित्तलम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)
खयंघोटकः । तुषानजः । इति मेदिनी । २, १७५ ॥
निर्भरी, स्त्री, (निर्भृगाति उल्लस्थानपातात्
जीर्णो भवतीति । निर् + भृ + ञ् । गौरादि-
त्वात् ङीष् ।) निर्भरः । इति शब्दरत्नावली ॥
(निर्भर उत्यतिकारणत्वेनास्यस्या इति । अच् ।
ङीष् ।) नदी । यथा,—
“जटाकटाहसम्भ्रमभ्रमत्रिलिम्पिनिर्भरी-
विलोलवीचिपल्लरीविराजमानमूर्धनि ।
धगहृगहृगञ्जल्ललाटपट्टपावके
निर्भरीचन्द्रशेखरे रतिः प्रतिजलं मम ॥”
इति रावणकृतशिवस्तोत्रम् ॥
निर्भरी, [नृ] पुं, (निर्भरोऽस्यस्तेति । निर्भर
+ इनिः ।) पर्वतः । इति चिकारुषेयः ॥
निर्भरिणी, स्त्री, (निर्भर उत्पत्तिकारणत्वेना-
स्यस्या इति । इनिः । ङीष् ।) नदी । इति
चिकारुषेयः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे ।
१७ । ७ ।